

ser den er ansvarlig. En sådan erklæring kan til enhver tid modificeres eller tilbagekaldes ved en ny erklæring.

Artikel 5 bekræfter, at tillægsprotokollens art. 1—4 skal betragtes som et tillæg til konventionen, og at konventionens bestemmelser derfor skal have gyldighed i forhold til disse artikler i tillægsprotokollen.

Artikel 6 bestemmer, at tillægsprotokollen skal ratificeres.

Ved forelæggelsen af forslaget til beslutning udtalte *udenrigsministeren* bl. a.:

„I De Forenede Nationers pagt nævnes *menneskerettighederne* ikke mindre end 7 steder, og det pålægges plenarforsamlingen, det økonomiske råd og formynderskabsrådet at arbejde for og udforme forslag til fremme af respekten for menneskerettighederne og søge disse virkeliggjort i størst muligt omfang.

Ansvar for fremme og hævdelse af disse rettigheder, som hidtil har påhvilet de enkelte nationer, blev hermed tillige overdraget en international organisation. Dette ansvar er ikke blot formuleret i al almindelighed i vage henstillinger; ansvaret blev en integrerende del af det samarbejdsprogram, som det påhviler nogle af de vigtigste FN-organer at bringe til udførelse, og siden har da det sociale og økonomiske råd nedsat en menneskerettighedskommission, der udarbejdede *verdenserklæringen om menneskerettighederne*, som blev vedtaget den 10. december 1948 af plenarforsamlingen, og en konvention om forhindring af og straf for folkedrab, der blev vedtaget og undertegnet under FNs auspicer og ratificeret i en række stater. De Forenede Nationers menneskerettighedskommission arbejder med *forberedelsen af to internationale konventioner om menneskerettighederne*, hvoraf den ene skal omfatte de almindelige politiske frihedsrettigheder, den anden sociale, økonomiske og kulturelle rettigheder. Hvornår disse vil kunne forelægges for plenarforsamlingen, hvornår de kan blive undertegnet, er ikke klart i dag. Der kan ikke siges noget derom. Et stort omfattende og vanskeligt arbejde på at forene modstående synspunkter og traditioner ligger foran denne kommission.

Verdenserklæringen har en stor moralsk værdi og en autoritet uden sidestykke i historien, men den er jo kun en erklæring, den har *ingen juridisk bindende virkning*. Den konvention med *tillægsprotokol*, som nu i dag forelægges for folketinget, medfører derimod *juridisk beskyttelse af en række menneskerettigheder og grundlæggende friheder*. Den gør det håb, som verdenserklæringen er udtryk for, til virkelighed i de frie europæiske lande, som er sluttet sammen i Det europæiske Råd. Derfor er denne konvention, når den bliver gennemført, et stort historisk skridt fremad.“